

τρεμούλα

τρεμούλα, η, ουσ. [<τρέμω + κατάλ. -ούλα], η τρεμούλα·

- μ' έπιασε τρεμούλα, έτρεμα από τη συγκίνηση, το κρύο, τον πυρετό, τα νεύρα που με κυρίευσαν ή το φόβο που ένιωσα: «είχα να τον δω είκοσι χρόνια και, μόλις τον είδα να κατεβαίνει απ' τ' αεροπλάνο, μ' έπιασε τρεμούλα || έκανε τόσο κρύο, που μ' έπιασε τρεμούλα || χτες βράδυ ανέβασα σαράντα πυρετό και μ' έπιασε τρεμούλα || μόλις τον είδα να χτυπάει γέρο άνθρωπο, μ' έπιασε τρεμούλα || μόλις τον είδα να τραβάει το μαχαίρι και να 'ρχεται κατά πάνω μου, μ' έπιασε τρεμούλα». (Λαϊκό τραγούδι: *είχα κάνει φίνα ζούλα και τους έπιασε τρεμούλα, ψάξανε να μου το βρούνε, δεν μπορέσαν να το βρούνε*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας